

DIARI DE SESSIONS DE LA DIPUTACIÓ PERMANENT DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 771-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 6

Presidència del Molt Honorable Senyor Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 8 de setembre del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

- I.** Adopció d'acord en relació amb l'escrit RGE núm. 6873/06, presentat pel Grup Parlamentari Socialista, mitjançant la qual se sol·licita la celebració d'una sessió plenària extraordinària. 58
- II.** Adopció d'acord en relació amb l'escrit RGE núm. 6884/06, presentat pel Grup Parlamentari Popular, mitjançant el qual se sol·licita la celebració d'una sessió plenària extraordinària. 60
- III.** Adopció d'acord en relació amb l'escrit RGE núm. 7427/06, presentat pel Grup Parlamentari Socialista, mitjançant el qual se sol·licita la celebració d'una sessió plenària extraordinària. 60
- IV.** Adopció d'acord en relació amb l'escrit RGE núm. 7459/06, presentat pel Grup Parlamentari Popular, mitjançant el qual se sol·licita la celebració d'una sessió plenària extraordinària. 60
- V. Debat i votació de la Proposició no de llei RGE Núm. 6612/06**, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a reprovació del conseller de Medi Ambient. 63
- VI. Debat i votació de la Proposició no de llei RGE Núm. 6847/06**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a declaració institucional sobre imposició de tràmit legislatiu per part del Govern a través de la seva majoria parlamentària. 66
- VII. Debat i votació de la Proposició no de llei RGE Núm. 6933/06**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a transport escolar. 71
-
-

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, atès l'acord adoptat per la Mesa i la Junta de Portaveu de sotmetre a la consideració de la Diputació Permanent els escrits mitjançant els quals se sol·liciten sessions plenàries extraordinàries -RGE núm. 6873/06, presentat pel Grup Parlamentari Socialista; RGE núm. 6884/06, presentat pel Grup Parlamentari Popular; RGE núm. 7427/06, presentat pel Grup Parlamentari Socialista; i RGE núm. 7459/06, presentat pel Grup Parlamentari Popular-, i el debat i la votació de les proposicions no de llei RGE núm. 6612/02, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, RGE núm. 6847/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, i RGE núm. 6933/06, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, aquesta presidència ha convocat la Diputació Permanent en compliment del que disposa l'article 55.4 del Reglament i el previst per l'article 24.4 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

Abans d'entrar en el debat de l'ordre del dia agrairia que comunicassin si els assistents són membres titulars o si són, en aquest cas, suplents.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Sí, gràcies, Sr. President. Miquel Jerez substitueix Joan Flaquer.

EL SR. MARÍ I TUR (Antoni)

Gràcies, Sr. President. Antoni Marí substitueix Josep Juan Cardona.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Sí, gràcies, Sr. President. Joan Font Rosselló substitueix Rosa Estaràs.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Gràcies, president. Maria Anna López Oleo substitueix Jaume Font Barceló.

EL SR. OLIVER I MUT:

Sí, gràcies, Sr. President. Gaspar Oliver substitueix Jaume Matas.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, Sr. Presidente. Antonio Diéguez sustituye a Francisco Quetglas.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Rosa Maria Alberdi substitueix Francina Armengol.

(Intervenció inaudible)

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé.

El debat dels quatre primers punts es durà a terme de la següent forma: primerament intervindrà el grup parlamentari que hagi presentat la proposta per defensar-la durant 10 minuts. A continuació intervindran els grups parlamentaris que hi estiguin a favor o en contra durant 10 minuts cadascun, i el que hagi presentat la proposta podrà intervenir en torn de rèplica durant 5 minuts. Si algun grup no intervingués ni a favor ni en contra podrà intervenir en torn de fixació de posicions per un temps de 5 minuts.

El debat de les proposicions no de llei es durà a terme conformement amb l'establert per l'article 165 del Reglament de la Cambra.

I. Adopció d'acord en relació amb l'escrit RGE núm. 6873/06, presentat pel Grup Parlamentari Socialista, mitjançant la qual se sol·licita la celebració d'una sessió plenària extraordinària.

Punt primer. Per defensar la proposta del Grup Parlamentari Socialista, de celebració d'una sessió plenària extraordinària, escrit RGE núm. 6873/06, té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. En primer lugar quiero decir en nombre de mi grupo que nos hubiera gustado que esta diputación permanente se hubiera celebrado en el mes de julio o en el mes de agosto, cuando pedimos la celebración de este pleno, y que si esto no ha sido así no ha sido por nuestra voluntad, sino que ha sido porque el Gobierno ha impuesto su criterio de suspender actividades durante el mes de agosto, y el Sr. Matas o, también como le podemos llamar ya abiertamente, el espía, decidió que se hiciera esto en septiembre. Digo que le podemos llamar ya abiertamente el espía puesto que está claro que su gobierno, según sentencia, estuvo espionando de forma ilegítima e inmoral.

Pues bien, el gobierno del espía ha aplazado, por medio de sus contactos y presiones sobre este parlamento, esta diputación permanente hasta el mes de septiembre. Algunos de los asuntos que pedíamos eran asuntos que era muy interesante que se hubieran visto durante el mes de agosto, y había algunas preguntas muy específicas que precisaban respuesta para aquel momento, como ya se irá viendo. No obstante, ya que siguiendo el precedente Rasputín, por el cual se situó una diputación permanente que se pidió en el mes de julio en el mes de septiembre, se ha vuelto a mantener el mismo criterio, situar esta diputación permanente en el mes de septiembre, pues intervendremos para solicitar la celebración del pleno extraordinario según lo que se presentó en nuestro escrito RGE núm. 6833.

Este escrito pretendía que se hiciera una serie de preguntas al Gobierno, algunas sobre la financiación del Consell de Formentera, de mucha actualidad; un par de preguntas dirigidas concretamente al presidente espía sobre la utilización del chantaje como elemento de actuación política por su parte y durante esta legislatura, que entendíamos que era de muchísimo interés que fueran respondidas cuanto antes, si hubiera sido posible en el mes de agosto mejor. Hay preguntas también sobre la contratación de plazas en el FOGAIBA; sobre los

continuos vertidos de las plantas depuradoras en la isla de Ibiza -todo el mundo conoce que la situación de Ibiza ha sido caótica y casi dramática durante este verano por los continuos problemas que no ha solucionado la Conselleria de Medio Ambiente-; esta pregunta tenía mucho interés sobre todo en el momento en que se hizo y, bueno, la tendremos que hacer ahora en septiembre. Hay preguntas sobre inspecciones sanitarias a los establecimientos hoteleros durante los meses de verano; hubiera sido interesante saber la respuesta del conseller antes de que pasara el verano, ahora ya prácticamente está finiquitada la temporada. Más preguntas sobre Ibiza, concretamente sobre las causas que produjeron un apagón eléctrico en Ibiza el 18 de julio; decimos que Ibiza tiene una situación caótica este verano y esto es muestra de ello, porque ya nos encontramos haciendo estas preguntas pasada la temporada en vez de al principio. Nuevas preguntas sobre los problemas que ha generado la actividad del Gobierno en Ibiza, sobre la instalación de una planta de hormigón en plena temporada veraniega, también. Hay preguntas también sobre la Tarjeta Verde y algunas sobre la prolongación de autovías, etc., y alguna -que era muy oportuno haberla hecho a principio de verano- que trataba sobre la invasión de medusas en las playas de Baleares: se le preguntaba al Gobierno sobre qué pensaba hacer con ello; pues ahora nos dirá lo que ha hecho. Quiero decir que muchas de las preguntas se han desnaturalizado con el aplazamiento.

Hay preguntas, también, sobre el hospital de referencia en Son Espases, que también se van dilatando, y por último presentábamos, junto a la moción derivada, con RGE núm. 6846 presentamos una interpelación sobre política del Gobierno en materia deportiva, a la vista de las reuniones habidas entre el presidente del Gobierno, la alcaldesa de Palma y el presidente del Real Club Deportivo Mallorca, entrevista en la cual decían que estaban de acuerdo en hacer muchas cosas juntos y no explicaban nada de lo que pensaban hacer juntos, y entendíamos que era muy importante y saberlo cuanto antes, nos hubiera gustado saberlo antes del verano pero, en fin, también tenemos que esperar a este momento.

Por eso digo que el pleno que se pidió era, por su contenido, a parte del interés formal que pudiera tener nuestro grupo parlamentario en que se celebrara cuanto antes, por su contenido era muy interesante que se hubiera efectuado al principio de la temporada veraniega y no ahora al final. No obstante consideramos que sigue siendo de interés ver la respuesta a las preguntas y a las interpelaciones formuladas y por eso mantenemos la solicitud de pleno extraordinario al respecto.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez. Torn a favor o en contra. Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies. Sense entrar en el debat, o posar el peu sobre la pell de plàtan a què ens té acostumats ja el Sr. Diéguez, he de dir que nosaltres acceptam la petició d'aquest ple extraordinari sol·licitat aquí, tot fent només en aquest moment una petita referència; plens extraordinaris sol·licitats

pel Grup Parlamentari Socialista, n'hi ha cinc, dels quals ja se n'han vist tres; amb l'acceptació d'aquest se n'hauran vist quatre. Plens extraordinaris presentats pel Grup Parlamentari Popular, se n'han presentat cinc, se n'han vist dos; n'hi ha un que està en condicions d'anar a l'ordre del dia perquè se celebri un altre ple extraordinari, que segurament es veurà avui a la Junta de Portaveus però no ho podem avançar, però açò és així, i, per tant, l'equilibri en aquest cas no tan sols està garantit, sinó que està en avantatge per part del Grup Parlamentari Socialista, la qual cosa no és bona ni dolenta, sinó que simplement és una constatació d'una dada.

Nosaltres acceptam la convocatòria d'aquest ple extraordinari sol·licitat pel Grup Parlamentari Socialista perquè a la Junta de Portaveus avui es pugui incloure aquesta sessió en el proper dia i, per tant, mantenir allò que ha estat en els darrers dies, en els darrers plens extraordinaris: un ple extraordinari sol·licitat pel Govern, un sol·licitat pel Grup Parlamentari Socialista i un sol·licitat pel Grup Parlamentari Popular. Amb aquesta intervenció no tenc res més a dir.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Torn de fixació de posicions, Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Molt breument. Nosaltres donam suport a la petició d'aquest ple perquè és una conseqüència de la situació kafkiana que hem viscut aquest estiu. Es va posar en marxa un període extraordinari de sessions per aprovar devuit lleis i al final d'aquest període extraordinari se n'hauran aprovades tres o quatre, i s'ha creat un clima que ha desprestigiats, al meu mode de veure, les institucions i, a la vegada, ha provocat una situació d'indefensió dels grups minoritaris. Jo, desgraciadament, no puc participar de la pugna i la carrera o la competició que en aquests moments ha insinuat el Sr. Huguet en relació al PSOE: Esquerra Unida i Els Verds no ha pogut presentar cap ple extraordinari perquè no pot, si no és un percentatge determinat, segons el Reglament. Per tant el resultat és una situació, segons la meva opinió, kafkiana.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rosselló. Sr. Sampol, si vol intervenir en fixació de posicions...

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, no tenim inconvenient que se celebren sessions extraordinàries. El que passa és que aquest procediment ha estat conseqüència de..., es va forçar el Reglament per part del Govern i després hem entrat en una dinàmica que el que ha fet ha estat perjudicar la imatge de la institució i dels representants elegits a les eleccions. Esperam que això no torni a passar. Veim que fins al final el Partit Popular, el Grup Popular i el Grup Socialista continuen amb aquesta dinàmica. Nosaltres pensam que ja s'hagués pogut deixar anar, passat el mes d'agost, però no es perdrà per nosaltres. Nosaltres sí permetem que els altres grups puguin

presentar temes i que es vegin en plenari, i els altres grups no han fet res perquè els grups minoritaris tinguessin la mateixa oportunitat. Que consti en acta.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. No hi ha torn de rèplica? Idè passam a..., vol intervenir? Passam a votació de la proposta.

Vots a favor?

Sr. Secretari.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

14 vots a favor.

EL SR. PRESIDENT:

Vots en contra? Cap.

Abstencions? Una abstenció.

II. Adopció d'acord en relació amb l'escrit RGE núm. 6884/06, presentat pel Grup Parlamentari Popular, mitjançant el qual se sol·licita la celebració d'una sessió plenària extraordinària.

IV. Adopció d'acord en relació amb l'escrit RGE núm. 7459/06, presentat pel Grup Parlamentari Popular, mitjançant el qual se sol·licita la celebració d'una sessió plenària extraordinària.

Passam al punt segon. Per defensar la proposta del Grup Parlamentari Popular de celebració d'una sessió plenària extraordinària, escrit RGE núm. 6884/06, té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sr. President, si no hi hagués cap inconvenient m'agradaria agrupar el punt número 2 i el punt número 4.

EL SR. PRESIDENT:

Endavant, Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Simplement, si se'm permet la broma, fent -com diríem a Menorca- agafant al vol les paraules que acaba de dir el Sr. Sampol, i per donar normalitat i com que entrarem després de dimecres, dia 13, a període ordinari, el nostre grup retira les dues propostes de sol·licitud de ple extraordinari.

EL SR. PRESIDENT:

Intervencions? No hi ha intervencions. Perfecte.

(Remor de veus)

III. Adopció d'acord en relació amb l'escrit RGE núm. 7427/06, presentat pel Grup Parlamentari Socialista, mitjançant el qual se sol·licita la celebració d'una sessió plenària extraordinària.

Passam al punt número 3. Per defensar la proposta del Grup Parlamentari Socialista, de celebració d'una sessió plenària extraordinària, escrit RGE núm. 7427/06, té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. El segundo pleno extraordinario que se pide por nuestro grupo también está compuesto por una serie de preguntas, una interpelación, una moción y una proposición no de ley.

Respecto a las preguntas, hay preguntas dirigidas a la consellera de Inmigración sobre la llamada *Trobada de pobles del món*; nos interesaría saber si habían cumplido los objetivos o no de estas reuniones. Hay preguntas también dirigidas a la consellera Sra. Puig acerca de las consideraciones que hace entender como que la comunidad autónoma es pionera por haber dado 150 euros a los funcionarios que se acojan a los permisos de paternidad. Por supuesto hay preguntas sobre una cuestión muy preocupante y muy candente en estos momentos, que es el déficit presupuestario de IB3, la absoluta bancarrota del ente radio-televisivo tiene que recibir las correspondientes explicaciones, esperemos que por parte de la vicepresidenta del Gobierno. Hay otras preguntas que eran de mucha actualidad en el momento en que se hicieron, como eran los vertidos fecales en Can Pere Antoni; si habíamos dicho que la situación de Ibiza había sido de caos absoluto, en la isla de Mallorca también habíamos tenido problemas graves, puesto que la playa de Can Pere Antoni, entre otras que tuvieron otros problemas, tuvo unos vertidos realmente muy lamentables para una comunidad autónoma como la nuestra que se dice pionera en el mundo del turismo. Había también preguntas sobre las actuaciones de la Coselleria de Medio Ambiente sobre las plagas de procesionaria, que eran especialmente graves en ese momento. Había preguntas sobre las mejoras, las posibles mejoras en la dotación de servicios en la sanidad pública de Ibiza que era importante haberlas conocido antes del verano, para ver cómo se iba a atender la temporada veraniega. Sobre el personal del Hospital de Formentera.

También había preguntas que eran interesantes también en aquel momento, puesto que en aquel momento empezaba la distribución de la Tarjeta Verde a los socios del Real Club Deportivo Mallorca; a la vista del fracaso de la misma se entrega de forma gratuita a todos los que se hacen socios del Real Club Deportivo Mallorca a fin de poder contabilizar que se han vendido más de las que son en cuestión, y como empezó en aquel momento hubiera sido bueno que en aquel momento se nos hubiera contestado. Hay otras preguntas sobre el Mallorca y las pistas de atletismo del llamado actualmente Ono Estadi. Y por supuesto había una pregunta -que en aquel momento fue cuando se produjeron los hechos- a la consellera de Agricultura y Pesca acerca de la promoción de caza de conejos a garrotazos en tiempos de veda; hubiera sido interesante, en el momento en que se produjo la salvaje cacería por parte de la Sra. Consellera y su amigo, pues que nos

explicara a qué venía una actuación de aquellas características; y cuando me refiero a su amigo me refiero en términos de conocido o de..., tal, por favor, que no se me malentienda en tiempos tan duros como se están viviendo en este parlamento.

Posteriormente presentábamos una interpelación sobre la adjudicación de construcción de infraestructuras sanitarias referida al Hospital de Son Espases, que nos hubiera gustado que la consellera de Sanidad la hubiera respondido en aquel momento para dar explicaciones sobre las irregularidades que estamos observando en este hospital.

Y por último había una que era muy importante, una proposición no de ley que era importantísimo haberla hecho en el mes de julio o en agosto, que es una proposición no de ley acerca de la gratuidad de los libros de texto en la enseñanza obligatoria; entonces el hecho de que el Partido Popular, perdón, la Mesa de este parlamento, o el presidente de este parlamento, por indicaciones del Gobierno pues haya dilatado el pleno éste hasta septiembre, pues de hecho ya ha impedido o ha dificultado gravemente el que los ciudadanos de las Islas Baleares puedan acceder a la gratuidad de los libros de texto en la enseñanza obligatoria, puesto que si esta iniciativa se hubiera aprobado en el mes de julio o en agosto -realmente la primera semana de agosto podría haberse hecho perfectamente-, los ciudadanos de Baleares podrían haber accedido a la gratuidad de los libros de texto. Entonces aquí pasan dos cosas: primero, el hecho de que se haya rechazado hacer el pleno y dar la opción a que esto pudiera haber sido debatido y aprobado, y ha sido la primera condena a los ciudadanos de Baleares para quedarse sin la gratuidad de los libros de texto; y la segunda probablemente se haga cuando el Grupo Parlamentario Popular vote en contra de esta propuesta cuando se debata, y si vota a favor, pues ya quedará *ad calendas grecas* puesto que el comienzo de curso habrá empezado, y salvo que se adopten las medidas necesarias pues no tendrá ninguna virtualidad.

Por eso quiero decir que el hecho de que no se haya celebrado la Diputación Permanente cuando se pidió este pleno, se haya dejado pasar el mes de agosto y hayamos llegado al mes de septiembre con estos temas pendientes, es algo que no sólo ha tergiversado y ha alterado la vida política de este parlamento, sino que también ha perjudicado, posiblemente con gravedad, los intereses de los ciudadanos de esta comunidad autónoma.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Diéguez. Torns a favor o en contra? Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo pensava que el Sr. Diéguez retiraria aquesta convocatòria de ple extraordinari, una volta nosaltres hem retirat les nostres dues propostes i una volta escoltats els altres portaveus. Veig que no ho ha fet així. No obstant això amb la seva argumentació deixa clar que és innecessari, sobretot quant a allò a què fa referència la proposició no de llei: tant si s'aprova com si no s'aprova es fa innecessari perquè el temps ja haurà passat, segons la seva

interpretació. Si és així jo li demanaria que retirés aquest ple extraordinari; en cas contrari nosaltres votarem en contra.

Però sí que vull fer una matisació: no puc compartir de cap de les maneres la seva opinió, la respect però no la puc compartir, en relació a l'actuació del president d'aquesta cambra. Sota el nostre criteri, i és una opinió més, tan vàlida, per suposat, també com la seva i que vostè me la respectarà, el president d'aquesta cambra en tot moment actua de manera lliure i independent, sempre sobre les facultats que li atorga aquest reglament. Una altra cosa és que les seves actuacions satisfacin o satisfacin el portaveu del Grup Parlamentari Socialista.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

En torn de rèplica, Sr. Diéguez...

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Solamente he de señalar tres cosas: primera, el Grupo Parlamentario Socialista está donde siempre ha estado; lleva meses, años, pidiendo más plenos, años, y si ahora ha tenido ocasión de poder hacer más plenos, pues está satisfecho y no por eso los va a retirar. Pero el Sr. Huguet, que ha estado de forma constante votando en contra de que el Grupo Parlamentario Socialista hiciera más plenos, y ha estado votando en contra en Junta de Portavoces de forma constante, es llamativo que ahora nos diga a nosotros que se sorprenda de que nosotros mantengamos los plenos extraordinarios.

En segundo lugar, no puede comparar, no puede comparar, ni mucho menos, las solicitudes de plenos extraordinarios hechas por el Grupo Parlamentario Socialista con las que pueda hacer el Grupo Parlamentario Popular. La ineficacia o lo insólito de los plenos pedidos por el Grupo Parlamentario Popular se ha ido reconociendo y se ha puesto en evidencia hasta llegar a la retirada de los mismos por parte del Grupo Parlamentario Popular. Y es que es normal: el Parlamento tiene dos misiones fundamentales, la función legislativa y la función de control al Gobierno. Aquí no estamos hablando de función legislativa, en estos plenos, sino de función del control al Gobierno. Entonces en control al Gobierno es normal que el control al Gobierno lo haga la oposición y no el Partido Popular, aunque alguna vez es cierto que el Grupo Parlamentario Popular ha hecho tanto control al Gobierno que se ha cargado al presidente del Gobierno, recordemos la cuarta legislatura, creo que fue -no recuerdo ahora..., con los números puedo equivocarme-, cuando se cargó a un par de presidentes pero, en fin, a parte de esos controles que ha hecho a su propio gobierno, lo normal es que el control al Gobierno lo haga la oposición. En este caso el Grupo Parlamentario Socialista, como grupo mayoritario de la oposición, es normal que pida plenos extraordinarios para controlar al Gobierno, y no es normal que lo haga el Grupo Parlamentario Popular, salvo esas guerras intestinas que ha tenido en uno u otro momento.

Y por último, y con esto acabo, dice el Sr. Huguet que no está conforme con una opinión mía. Yo no he expresado ninguna opinión. Cuando decía que se había señalado para el

mes de septiembre en vez de para el mes de julio o el de agosto esta diputación permanente no expresaba una opinión, sino que constataba un hecho; una opinión es una valoración de un hecho, y un hecho es algo que acontece o ha acontecido, y aquí lo que ha acontecido es lo que yo he dicho, o sea, no es una opinión sino que es una realidad. Entonces usted puede no compartir la realidad, pero la realidad naturalmente suele ser lo que es, con independencia de que a uno le guste o no, y la realidad es que este pleno se ha convocado en julio o agosto, perdón, esta diputación permanente no se ha convocado en los meses de julio o agosto, y se ha convocado en el mes de septiembre.

Sobre la no necesidad del pleno, por lo que respecta al punto de la gratuidad de los libros de texto, tal como está expuesta la moción hubiera sido muy interesante y muy positivo para los ciudadanos de Baleares que hubieran tenido la gratuidad de los libros de texto clara desde el mes de julio o desde el mes de agosto. El boicot a que se hiciera este pleno o la negativa a que se hiciera este pleno en su momento pues ha dificultado mucho, evidentemente, puesto que los ciudadanos de Baleares ya están pagando en estos momentos, están en las librerías pagando los libros de texto, y lo que decidamos dentro de 7, 8 o 9 días pues estará revestido de muchas dificultades, pero lo que tiene que quedar claro es que seguimos manteniendo que esa proposición tiene que ser aprobada de una vez, hemos insistido muchas veces en ello, y lo que tienen que tener claro los ciudadanos de Baleares es que si están en estos momentos en una cola de una librería pagando los libros de texto de enseñanza obligatoria es porque el Gobierno del espía, el gobierno del Sr. Matas, así lo ha querido, porque el Grupo Parlamentario Socialista ha hecho lo que ha podido para intentar que eso no sea así, y por eso insistiremos en que esta proposición llegue a buen término en su día en el debate parlamentario.

Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Huguet...

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Jo per a un aclariment, només, sobre la realitat, per manifestar que és correcta la realitat que ha descrit el Sr. Diéguez. El que no és correcte és que digui que aquesta realitat és així perquè a vostè li van imposar des del Govern. Aquesta és la valoració que jo he criticat, no la realitat, la valoració feta. Només aquestes paraules.

EL SR. PRESIDENT:

Aclarit aquest tema. Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sí, Sr. President, molt breument senzillament per expressar que el meu grup donarà suport a la petició formulada pel Grup Socialista no perquè consideri lògica aquesta dinàmica, que des del primer dia crec que som el grup que hem mostrat més

indignació i més rebuig a tot el que s'ha muntat, sinó perquè és conseqüència del que hem viscut, no surt així per casualitat.

Jo crec que avui queda palès que aquest espectacle que s'ha muntat amb els períodes extraordinaris ha estat una *boutade*, no ha servit per a res perquè s'hauran aprovat molt poques lleis de les que s'havien decidit i, a la vegada, si alguna dada o alguna imatge, que a vegades val més que 1.000 paraules, faltava per aclarir què ha passat, idè avui, en aquesta diputació permanent, cap membre del Govern no hi assisteix, quan és el Govern el que va provocar el període de sessions extraordinari. Jo crec que..., i a més crec que sí tots fossin sincers i tancassin els ulls i no tenguessin la premsa davant pensarien bastants, molts, el que jo estic dient ara en veu alta.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rosselló. Sr. Sampol?

Idè, senyors i senyors diputats, passam a votació.

Vots a favor? 5 vots... 6 vots.

Vots en contra?

(*S'escolta algú que diu: 7*)

Abstencions? 1 abstenció.

2, 4, 5, 6... Idè 6 vots. No hem dit 6 vots? Ah, 7, idè són 7.

(*Conversa inaudible*)

No, el Sr. Sampol ha votat a favor. 2, 4, 6, 7 vots a favor, 7 vots a favor.

(*Continua la conversa inaudible*)

Està claríssim, està claríssim.

V. Debat i votació de la Proposició no de llei RGE Núm. 6612/06, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a reprovaçió del conseller de Medi Ambient.

Senyores i senyors diputats, passam al punt cinquè de l'ordre del dia, que correspon al debat i a la votació de la proposició no de llei RGE núm. 6612/06, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a reprovaçió del conseller de Medi Ambient. Per defensar la proposició no de llei té la paraula el Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el primer que jo vull plantejar, per situar el debat i per veure el context, és que nosaltres presentam aquesta proposició no de llei dia 19 de juliol, i la presentam amb el suggeriment que es vegi en Diputació Permanent i -he de ser sincer- més que per la urgència del tema, per la situació que s'havia creat en el sí del

Parlament i la indefensió dels grups minoritaris a l'hora de fer propostes i plantejar coses. Era l'única arma que ens quedava, presentar alguna iniciativa en Diputació Permanent. Que consti que aquesta és l'argumentació per a la presentació, perquè ens seria exactament igual discutir aquesta proposició no de llei ara que la setmana que ve, però ho varem fer així conseqüents amb la situació creada i amb la voluntat de no quedar exclosos durant tot el període estival de possibilitats d'intervenció i aparició, que és un dret de tot partit parlamentari i de tot partit legal.

Dit això, no vol dir que no considerem la importància que té la mateixa proposició que presentam, la importància no de temps però sí de contingut. El fet que es discuteixi aquesta proposició no de llei nostra després que ja hagin sortit altres discussions sobre el tema no és un element justificatiu que ens impedeixi presentar aquest debat, perquè estam acostumats que, com a grup més petit, idò les entrades són més lentes que altres i, per tant, generalment s'avancen a altres propostes anteriors.

Nosaltres presentam aquesta proposició perquè consideram molt greu allò succeït, la resolució del Tribunal de Justícia de 6 de juliol del 2006 que anul·la el decret 83/2004, que anul·la, en definitiva, la contractació de cinc alts càrrecs dins l'IBANAT, que demostra clarament que, bé, idò que aquesta contractació s'ha fet de forma il·legal, s'ha fet de forma irregular i no basada en llei, que els recursos presentats en el seu moment també es rebutgen clarament i es planteja aquesta situació és, en definitiva, una situació..., bé, no legal.

La contractació de personal funcionari dins l'empresa pública és un tema d'enorme importància per al sistema democràtic, i la irregularitat en aquest sistema és un dels temes que a nosaltres ens preocupen. Ens preocupa perquè la contractació que es fa de cinc persones que no hi ha dret a contractar -no les persones en concret, sinó el lloc que s'estableix, el lloc que s'estableix no hauria de ser per lliure designació sinó que hauria de ser per un altre camí-, a més s'aprofita per col·locar persones de significada rellevància dins el partit del Govern, fins i tot persones que se podria dir que se'ls ha de reposar perquè han tengut dalt i baixos dins la seva vida política, o pagar favors pagats. És el cas de l'ex-batle d'Esporles, o és el cas del batle de Mancor, o és el cas de Mariano Servera, a qui lògicament se li havien de pagar tot un seguit de favors.

Nosaltres presentam aquesta proposició de reprovació perquè volem convertir aquest fet en un fet exemplar perquè estam preocupats, sincerament preocupats i els nostres serveis jurídics estan estudiant a fons i amb lupa, amb totes les dificultats que té un grup petit per fer aquestes feines, tota la contractació a empreses públiques, perquè ens preocupa la proliferació d'empreses públiques durant aquesta legislatura, ens preocupen molts de casos de contractacions dins aquesta legislatura. Un diari no fa molt publicava tot un seguit d'alts càrrecs del Partit Popular que tenen alguna col·locació dins l'administració, no vol dir que sigui il·legal, però una col·locació dins l'administració. En definitiva, la utilització de l'administració per fets partidistes ens sembla un tema clarament reprovable i clarament que no se du gens bé dins la democràcia i la transparència. En definitiva, no només consideram greu que se salti la legislació, que se salti en

definitiva tot el funcionament legal, sinó que consideram molt greu que a més se faci ús partidista d'aquest tema.

En definitiva, el que pretén Esquerra Unida i Els Verds mitjançant aquesta proposició no de llei de reprovació del conseller de Medi Ambient, que en aquest cas és la conselleria que té aquesta sentència contrària, no té cap altra intenció especial aquest fet, és exemplificar una cosa que consideram negativa, és situar un cas més de favoritisme, clientelisme, en definitiva de botar-se la legalitat "*a la torera*" quan veim que el Partit Popular continua defensant unes posicions que nosaltres ja varem rebatre en el darrer ple del Parlament i que el conseller d'Interior va pretendre donar-me la raó, va dir que sí, que efectivament el Partit Popular assumia el paper d'assumir les responsabilitats polítiques i no esperar solament les responsabilitats jurídiques, el que s'havia anomenat doctrina Aznar. Però el portaveu del Partit Popular el Sr. Ramis ahir mateix en roda de premsa desmentia aquest fet i tornava a dir que el Partit Popular no prendria cap mesura en cap cas mentre no hi hagués una resolució jurídica damunt la taula. Tornava contradir allò que havia estat la pròpia política del Partit Popular fa 10 o 12 anys.

En definitiva i davant d'aquesta situació, davant aquesta situació que nosaltres consideram greu, que podria ser la punta de l'iceberg perquè podria amagar moltes altres situacions. Creim que mitjançant aquesta reprovació aquest Parlament podria complir dos favors, per una banda evidentment actuar entorn a una il·legalitat comesa i per tant, demanar responsabilitats, cobrir les responsabilitats existents. I per altra banda crear un efecte d'exemple de cara al futur i jugar aquest paper que ajudés a netejar, a fer neta la vida política d'aquestes illes perquè consideram que és imprescindible.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Per fixació de posició, Grup Parlamentari Mixt? No vol intervenir. Sr. Sampol del Grup PSM-Entesa Nacionalista té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Bé per anunciar el suport a aquesta proposició no de llei. Efectivament, aquí s'ha produït una sentència que d'una manera molt clara invalida la contractació de cinc càrrecs del Partit Popular, utilitzant una empresa pública simplement per pagar-los un sou.

Ahir mateix el portaveu del Partit Popular, que realitza una roda de premsa setmanal cada dijous, va manifestar que el Partit Popular exigiria responsabilitats polítiques en cas de què hi hagués sentències condemnatòries dels seus càrrecs públics. A part de què això és una rebaixa important d'allò que havia estat la pràctica del Partit Popular quan estava a l'oposició, que davant un indicatiu d'actuació delictiva o fraudulenta d'un càrrec públic de la majoria, exigia la seva dimissió. Ara se rebaixa i només en cas de sentència el Partit Popular anuncia que depurarà responsabilitats.

Bé, aquí tenim una sentència, aquí tenim un conseller del Govern de les Illes Balears del Partit Popular que ha practicat el nepotisme, segons diu el jutge. Per tant, és ben just que el Parlament demani la seva reprovació, vist que no dimiteix per voluntat pròpia, ni el cessa el President del Govern.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Crespi.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. És la segona vegada en poc temps que feim un debat damunt aquest assumpte, damunt les conseqüències que hauria de tenir la sentència del Tribunal Superior de Justícia entorn el decret pel qual se regulava l'Institut Balear de la Natura. Jo crec que en el fons d'aquesta qüestió radica una manera d'interpretar de manera absolutament laxa allò que és l'administració pública.

L'administració pública moderna en els països democràtics permet, lògicament, la introducció de persones no pertanyents a aquesta pròpia administració com a càrrecs polítics, directores generals, secretaris, etcètera. També permet que determinats llocs, per raó de la feina que fan, existeixin càrrecs de confiança, els quals solen procedir de la pròpia administració per lliure designació. És a dir, és aquell funcionari estret del seu lloc de feina ordinari i passa a ocupar allò que s'entén com a càrrecs de confiança.

La proliferació d'empreses públiques ha introduït una nova manera d'entendre i és qualificar nombrosos llocs de feina com a càrrecs d'alta responsabilitat política i omplir aquestes empreses públiques, que al final l'únic que han fet és assumir funcions de la pròpia administració, és a dir, cercar maneres de sortejar allò que és el rigor administratiu i els controls administratius que han de tenir les administracions i això s'ha convertit en un calaix allà on hi cap tothom. Hi caben, bé ja ho ha citat el que ha intervingut anteriorment, des de consolacions per la pèrdua de determinats altres càrrecs, fins a l'agraïment per feines fetes al servei de la causa. A nosaltres ens pareix que això és molt dolent perquè l'administració se suposa que s'ha de regir per criteris de suficiència i d'excel·lència a l'hora d'exercir la seva funció i aquest sistema de provisió no només no ho garanteix, sinó que més bé garanteix tot el contrari.

Nosaltres vàrem presentar, perquè creïem que aquesta era la via, una via serena, una via que tracta d'arribar fins al final de les coses abans de prendre solucions extremes, la via de sol·licitar una comissió d'investigació. I fins i tot en el ple que vàrem debatre aquest tema el Sr. Rosselló va oferir la possibilitat de retirar aquesta solució final si la comissió d'investigació s'obria. I això ens hauria pogut conduir a altres situacions diferents de la que avui ens veim. Jo crec que la falta de disponibilitat del Grup Parlamentari Popular va obligar que avui ens trobem davant d'aquesta proposició no de llei d'Esquerra Unida i Els Verds.

Per tant, si ens va ser rebutjada aquella solució que hauria pogut fer emprendre un camí diferent del que ara estam avui, no ho sabem, però en qualsevol cas sempre hi ha la suposició de què totes les vies estaven obertes, la decisió de dimarts passat del Grup Popular ens condueix avui en aquesta tessitura, davant la qual la nostra manera de veure el problema ens fa que haguem decidit votar a favor de la proposició d'Esquerra Unida.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Crespi. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Gaspar Oliver.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Francament jo esperava que a hores d'ara Esquerra Unida i Els Verds hagués retirat aquesta proposició no de llei. No sent així idò, haurem de reproduir el debat que ja vàrem tenir dimarts en aquest plenari a les set de l'horabaixa. Allà on va quedar clarament demostrada l'honorabilitat del conseller de Medi Ambient i que havia actuat amb honestetat i correctament. Francament Sr. Rosselló, a mi me pareix una pèrdua de temps total haver de reproduir aquest debat. No obstant, vostès poden fer ús del Reglament, presentar i fer aquelles propostes per discutir allò que vostès creguin adient. Però me deixi que jo expressi la meva opinió.

Francament senyores i senyors diputats pareix insòlit que la necessitat que té l'oposició de treure temes per desgastar el Govern i per desacreditar el Govern del President Matas, ens dugui avui a discutir una proposició no de llei allà on se demana la reprovació a un conseller per acatar i complir una sentència. Jo entenc que si fos a l'inrevés seria adient i seria tal vegada normal. Però jo he de recordar una vegada més que se demana la reprovació del conseller de Medi Ambient perquè una sentència li torna arrera un decret que havia aprovat IBANAT, la conselleria i que havia passat tots els filtres del Govern. Una sentència que acata immediatament, que cessa aquests cinc coordinadors d'àrea i una sentència que no comparteix i que presenta el recurs de cassació.

És a dir, mitjançant aquest decret, el Decret de règim jurídic i de funcionament d'IBANAT, se creen cinc coordinadors d'àrea, personal que s'entén de confiança per l'alt contingut polític que han de dur a terme, perquè s'entengui, un cap de premsa d'IBANAT. És a dir, el cap de premsa d'IBANAT no se pot comparar amb els altres caps de premsa de les altres conselleries i de les altres empreses públiques. Jo ja vaig posar exemples, l'auxiliar administrativa que feia funcions de cap de premsa dins Fires i Congressos la passada legislatura. És a dir, aquella persona sí que podia ser una persona de confiança i en el cas de cap de premsa d'IBANAT no pot ser una persona de confiança. L'únic que diu la sentència..., la sentència no diu que no se pugui haver persones d'alta confiança dins l'administració, no ho diu. La sentència el que diu és "que no s'ha justificat suficientment la necessitat de la creació d'aquests cinc alts càrrecs, coordinadors d'àrea dins IBANAT". Això és el que diu la sentència.

Bé, no se comparteix aquesta sentència, però s'accepta immediatament i se presenta el recurs de cassació. Jo me deman, això és un motiu suficient per demanar la reprovació del conseller de Medi Ambient? I aquí se diu que s'han de demanar responsabilitats i jo deman a les senyores i senyors diputats de l'oposició si ells han demanat responsabilitats dins ca seva? Cap on mirava en Francesc Antich, Sr. Mesquida, cap on mirava el conseller de Funció Pública quan se varen convocar 165 places dins IBANAT sense tenir en compte el Decret 77/2001, decret del pacte, allà on diu clarament que abans de la publicació per proveir places s'ha de tenir existència adequada i suficient de crèdit i s'ha de presentar davant la Conselleria de Funció Pública i això ho varen obviar. Cap on miraven el PSOE, el PSM i Esquerra Unida en aquells moments? El conseller Jaume Font va haver de desconvocar aquestes 165 places. I la justícia li ha donat la raó, que ho havia fet bé, sí senyor! Que ho havia fet bé, la sentència dóna la raó a la Conselleria de Medi Ambient. I aquí no se demanen responsabilitats a ningú.

Jo insistesc, Sr. President, una vegada més, davant aquest fet estam en una prova evident que l'oposició té necessitat de trobar coses, de fer muntatges per desacreditar el Govern i per fer oposició. Crec que és trist que haguem de debatre temes d'aquests quan, insistesc, estam convençuts que la Sala donarà la raó, el contenciós donarà la raó a la conselleria, una vegada que ha ampliat la memòria i ampliat la justificació de la necessitat per crear aquestes cinc places de coordinador d'alta direcció. I francament Sr. Rosselló, jo me pensava que vostè a hores d'ara hauria retirat aquesta proposició no de llei.

No m'estranya Sr. President, tot el contrari, me confirma una vegada més que l'oposició té molt poques coses i no fa oposició. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Oliver. Sr. Rosselló per tancar.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President. L'oposició té molta feina, però la veritat és que per cercar casos d'irregularitats, il·legalitats i clientelisme no necessita fer grans esforços. Això en trobam a balquena, no els hem d'inventar, desgraciadament per a la salut democràtica d'aquesta comunitat. Vull començar fent referència a les paraules del Sr. Crespí, jo vaig plantejar que si s'acceptava la comissió d'investigació se retiraria aquest punt. Bé, no entenc per què no se va acceptar la comissió d'investigació si al final se podria haver aclarit segons vostè tot el que fes falta i no se va acceptar. En definitiva, no se va acceptar perquè alguna cosa s'ha d'amagar.

Han complit i acatat la sentència. Home, faltaria més! Les sentències difícilment si no s'acaten la cosa està malament, s'acaba malament si no s'acata una sentència. Però recordar que és la segona, la primera és d'un tribunal normal, que ja diu exactament el mateix mitjançant paraules més gruixudes i la conselleria enlloc de tenir en compte aquesta qüestió la recorre al Tribunal Superior de Justícia i aquest torna dir el mateix i després acata, faltaria més que no acatés!

Si hi ha d'haver o no hi ha d'haver cap de premsa, o si hi ha d'haver o no hi ha d'haver tot un seguit de coses d'aquestes en relació d'aquest tema, vostè no ha de fer polèmica amb mi, en tot cas ho faci amb el jutge que és el que argumentar el que ha d'argumentar. Per tant, aquí l'únic que hi ha és una sentència que diu que no s'ha fet el que no s'havia de fer. I vostè me treu l'exemple de la Conselleria de Medi Ambient anterior, allà on se fan unes bases per convocar places, per cert, convocar places després d'una etapa anterior allà on el problema dels interins i el problema de les contractacions irregulars a IBANAT eren impressionants, allà on no quedava més remei que regularitzar tot això i allà on efectivament se comet un error administratiu, efectivament, no s'especificuen els crèdits.

No és que no hi hagués el crèdit, el crèdit estava en el capítol 7 del pressupost i no al capítol 1. Evidentment una tracamanya administrativa no és justificable i que el que hagi governat alguna vegada i estigui lliure de pecat, d'aquest pecat, que tiri la primera pedra. Però aquest és el costum que té el Partit Popular, comparar defectes, errades, etcètera amb altre tipus de coses. Aquí estam parlant no només de contractacions de forma il·legal, atribuïda pel jutge, sinó a qui se contracta de forma determinada.

Això fa molt mala olor Sr. President, senyores i senyors diputats. No té res a veure una cosa amb l'altra, jo comprenc que els que realment tenen problemes per cercar casos i per cercar exemples són vostès cada vegada que ens volen tirar per cara alguna d'aquestes coses, perquè una formació com la meva ens podran tirar per la cara que som superradicals, que som comunistes, que volem cremar esglésies, que volem fer no sé quantes coses. Però que hem ficat la mà a un calaix ho tendran molt difícil demostrar de la meva formació política. Per tant, tenen moltes dificultats per cercar comparacions quan parlam d'aquests temes. Nosaltres presentam aquesta proposta de reprovació, després d'haver anunciat en plenari que si se creava la comissió d'investigació l'haguéssim retirada. No se va crear i la mantenim.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Si els sembla bé passarem a votar.

Vots a favor?

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Vots a favor 7.

EL SR. PRESIDENT:

En contra?

EL SR. SECRETARI PRIMER:

9.

EL SR. PRESIDENT:

I cap abstenció.

VI. Debat i votació de la Proposició no de llei RGE Núm. 6847/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a declaració institucional sobre imposició de tràmit legislatiu per part del Govern a través de la seva majoria parlamentària.

Passam al sisè punt i debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 6847/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a declaració institucional sobre imposició de tràmit legislatiu per part del Govern a través de la seva majoria parlamentària. Per defensar la proposició no de llei té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Como todo el mundo conoce, se está acabando ya la legislatura, entramos en el último tramo y sucedió que el presidente del Gobierno de esta comunidad autónoma se dio cuenta que a pocos meses para acabar la legislatura su gobierno, un gobierno monocolor, dice él en público que eficaz, de vagos dice en privado, no había aprobado ni la mitad de leyes que había el Gobierno anterior del llamado pacto de progreso, que en teoría no se entendían y que tenían muchos problemas internos. La comparación era tremenda, el gobierno actual no había llegado a la mitad de las leyes del gobierno anterior.

Entonces el espía tuvo una ocurrencia, ocurrencia probablemente aconsejado por el cuerpo de la abogacía de la comunidad autónoma, donde tiene dos ex-directores generales que cobran más de 6.000 euros al mes, más complementos y asesorías a ayuntamientos, puesto que no se comprende cómo se pudo tener semejante idea. Pues bien, la idea era hacer 18 leyes en el mes de julio y agosto, en el mes de julio y agosto todo el mundo se pondría a trabajar y se harían 18 leyes. Bien, ha pasado julio y agosto y de aquellas 18 leyes se han aprobado 2. Esto en cualquier calificación que se quisiera poner, si un niño de 18 problemas en un curso escolar aprueba solamente 2 tiene un muy deficiente. Es decir, que de la propuesta que se hizo de trabajar en julio y agosto, ya vimos que en agosto salió, tras ver que sucedía con los plenos extraordinarios el Gobierno, dio la espantada y salió huyendo, solamente se aprobaron 2 leyes y las otras leyes han tenido un trámite realmente agitado.

Por experiencia propia puedo decir lo que ha sucedido con la Ley del deporte, en la que se han tenido que suspender ponencias porque el propio coordinador del Partido Popular no se presentaba, la ley era un completo caos formal. En fin, una serie de problemas que ha habido en esa y en otras leyes que han demostrado que se trataba de algo improvisado, que la decisión del espía de hacer plenos extraordinarios en julio y en agosto era algo improvisado y que iba a ser totalmente ineficaz. Se hizo una cierta marcha atrás durante el mes de agosto para evitar la tensión a que estaban sometidos por el control constante de la oposición con los plenos extraordinarios y ahora llegamos a septiembre y una vez acabada la excusa que tuvieron en su momento, han decidido también impedir con su mayoría parlamentaria los plenos extraordinarios que pide la oposición.

Por tanto, se demuestra claramente que no había una intención de hacer más actividad parlamentaria, sino que hubo un simple interés en tratar de mejorar los números que no soportaban ninguna comparación con la legislatura anterior y que ahora volvemos a la situación de boicot y de impedir que la oposición haga su trabajo. Y lo van a hacer de dos maneras. Primero, negando los plenos que va a pedir la oposición, la oposición va a seguir pidiendo plenos extraordinarios y el Gobierno va a seguir negándolos. Y el segundo camino que van a utilizar para boicotear la actuación de la oposición va a ser presentar iniciativas parlamentarias para tratar de copar los tiempos parlamentarios e impedir que la oposición pueda plantear sus iniciativas dándole tiempo parlamentario. Y todo esto ¿a qué viene? Viene a obedecer a una sencilla razón, el Gobierno tiene pánico, tiene pánico porque ve que la marea de la corrupción le está llegando ya al cuello y por eso va a echar marcha atrás con cualquier cosa que signifique agilizar la actividad parlamentaria porque el Gobierno está asustado y así lo han demostrado las últimas declaraciones que han tenido.

Por todo esto, comprobamos que la iniciativa que se llevó a cabo por parte del Gobierno durante los meses de julio y agosto, no fue una iniciativa podíamos decir desde un punto de vista de ética parlamentaria, correcta ni mucho menos. Y por eso pedimos, presentamos un acuerdo para que se llevara a cabo y se aprobara en esta Diputación Permanente. El acuerdo consiste en lo siguiente, después de indicar y resaltar la obligación que impone la Constitución Española en su artículo 9.1 para que todos los poderes públicos estén sujetos a la Constitución y al resto del ordenamiento jurídico y ver la actitud que ha tenido el Gobierno del Partido Popular para tratar de evitar el control por parte de la oposición y procurar que el debate de las leyes se efectúe en las peores condiciones posibles, propusimos dos puntos. El primero es condenar por antidemocrático el obstruccionismo impuesto por el Gobierno a la labor de control de la oposición de forma fraudulenta. Y en segundo lugar exhortar al presidente Matas y a la vicepresidenta Sra. Rosa Estaràs, porque son los responsables directos de este fraude, a respetar la legalidad vigente y a mantener la normalidad democrática y también a pedir excusas en sede parlamentaria por sus prácticas involucionistas.

El tiempo que ha pasado y los hechos que han sucedido nos han dado la razón. Todo esto se ha debido a un ataque de celos porque veían que no tenían prácticamente hecho ni la mitad del trabajo que hizo el pacto de progreso en el mismo tiempo, no llegaban ni a la mitad. Quisieron pegar un acelerón ¿y qué ha pasado? Que en ese acelerón han derrapado, han patinado y a la primera curva se han salido. No han aguantado dos plenos extraordinarios y se han visto obligados a hacer marcha atrás y la marcha atrás la hemos visto en la Diputación Permanente de hoy cuando ya se ha votado por el Partido Popular en contra de uno de los plenos extraordinarios pedidos por este grupo parlamentario. Curiosamente en contra del pleno que pedíamos para procurar que los libros de texto fueran gratuitos. Con lo cual nos queda demostrado de una forma clara y evidente que todo esto ha sido simple filibusterismo parlamentario, que lo que se pretende es evitar la labor de la oposición y por eso la propuesta que hemos hecho. El acuerdo que traemos a aprobación a esta Diputación Permanente entendemos que debe de ser votado a favor pro todos los grupos parlamentarios.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez. Per part del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Molt breument Sr. President, senyores i senyors diputats. Aquest és un debat recurrent durant aquest estiu i que ens ha duit a una decisió, segons la meua opinió, no només desencertada sinó boja del Govern, que ha agafat amb el peu canviat no només a l'oposició sinó a molts dels seus i que en tot cas el resultat final ha estat gran fracàs. Ja està no crec que valgui la pena gastar més temps sobre aquest tema.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sampol? Grup Parlamentari Popular, Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Encara que som davant un tema recurrent, jo agafaria la primera part que ha fet el portaveu del Grup Parlamentari Socialista, que vull interpretar que ha fet una introducció en clau humorística i per tant així ens ho prenem i no li donam més importància que això. En qualsevol cas, crec que, afortunadament en aquesta comunitat autònoma, i en l'exercici ple del sistema democràtic, hi ha hagut alternances, hi ha hagut alternances i hi ha hagut experiències i per tant, gràcies a aquesta alternança, gràcies a aquesta experiència avui podem manifestar nosaltres amb veu altra que lliçons de control i de rigor parlamentari per part del Grup Parlamentari Socialista cap ni una. De denúncia de filibusterisme parlamentari hauríem de determinar on són els autèntics mestres de l'ús pervers del Parlament, aquí es fa una presidència de Parlament per circumstància, per garantir un pacte, que, si se'm permet, també en clau humorística, si s'hagués de fer una relació matemàtica, i aquí hi ha bons matemàtics, i suposéssim que el quadre d'un president costa 1 milió de pessetes, vol dir 800 pessetes cada dia, el quadre d'un president que està penjat hauria de ser un porta-retrat d'argent perquè no arriba a les 28.000 pessetes de cost pels dies d'exercici de presidència prestats. Per tant, lliçons en aquest sentit cap ni una.

Per altra banda, nivell de control, cap, i intentarem demostrar-ho. Activitat de control en període extraordinari, govern del pacte de progrés, Parlament, legislatura passada: preguntes per part de l'oposició? Cap, no en vam poder formular ni una; actualment, 48. Interpel·lacions, legislatura passada: zero, quatre. Mocions, les que vulguin derivar lliurament de les interpel·lacions, de moment tres. Proposicions no de llei, cap, quatre. I per si açò no bastava, per fer no res el grup parlamentari majoritari en el debat de l'estat d'autonomia, assistien com a portaveus dels grups parlamentaris que intervenien en el debat eren els membres del Govern, ajornant la intervenció del Grup Parlamentari Popular en darrer terme.

El Grup Parlamentari Popular sempre ha manifestat, i a les juntes de portaveus així ho ha dit, que estava d'acord amb la

reforma del Reglament pactada a la legislatura passada i que quan diguessin, com volguessin i on volguessin firmàvem aquesta reforma del Reglament; no ha estat possible, no s'ha pogut fer, el que no es pot fer és canviar les regles del joc quan el partit ja ha començat, açò és el que no es pot fer. El que no es pot fer és quan s'està a l'oposició voler una vara de mesurar i quan s'està en el govern aplicar-ne una altra totalment al contrari. Però és que les dades són demolidores, vostès s'han ocupat o preocupat de què fan els parlaments allà on té majoria absoluta, o no té majoria absoluta, fins i tot, el Grup Parlamentari Socialista? Ni una comissió d'investigació, ni una sessió extraordinària, ni molt manco sessions extraordinàries on hi pugui haver preguntes o interpel·lacions, negades totes, tenc la relació que, amb molt de gust, els podré llegir i ús la podré passar.

Per tant, aquest Parlament passarà a la història per haver possibilitat el grup majoritari, amb un acte democràtic, perquè la votació és açò, que s'hagi pogut fer control de govern mitjançant preguntes i interpel·lacions a sessions extraordinàries i en període extraordinari, me'n treguin un altre, i açò s'ha possibilitat.

I el que no es pot fer és que es digui que uns poden exercir aquest dret, però els altres no el poden exercir; el que no es pot fer és dir: jo vull exercir aquest dret perquè estic a l'oposició, però el Grup Parlamentari Popular, que també té el mateix dret, no l'ha d'exercir. Home, és que jo suport el govern, nosaltres suportam el govern i volem exhortar-lo, exactament igual que han fet els altres grups, i podem fer preguntes, com feien vostès; és que aquest invent de les preguntes al Govern no és un invent del Grup Parlamentari Popular.

Si després anam ja al contingut, vulneració per part del Govern, açò no és cert, el Govern no ha vulnerat absolutament res; el Govern ha proposat i ha sol·licitat, no ha imposat. I el Parlament, amb un acte democràtic ha decidit, si hi ha vulneració serà, en tot cas, per part del Parlament, no per part del Govern. I per saber si hi ha vulneració o no del Reglament del Parlament per part del Parlament, quan no hi ha acord en el posicionament, només hi ha una via, és un recurs i que els tribunals decideixin si hi ha o no hi ha vulneració. Tota la resta, vuits i nous i cartes que no lliguen.

Amb un sistema il·legal, se'ns diu; il·legal de què? Qui és que té el control de legalitat dels actes i els acords? No és el Parlament que té el control de legalitat, el Parlament ha d'actuar conforme la llei, i actua conforme a la llei, i en cas que jo no hi estigui d'acord, perquè pens que no ha actuat conforme a la llei, que ho puc pensar i puc no estar-hi d'acord amb una decisió del Parlament, he de recórrer; però no puc dir que ha comès una il·legalitat. Ho puc dir, però no ho puc determinar, perquè no és aquesta la meua facultat, no la puc determinar, separació de poders.

I en un sistema parlamentari i democràtic, com es prenen els acords? Açò és l'abecé, per majoria, per unanimitat, per consens, però acord, acord. I per tant, tot quant ha succeït en aquest període extraordinari és fruit dels acords presos amb acte lliure i independent de les forces polítiques que composem el Parlament. I hem hagut de prendre aquests acords en base a què? A cap imposició, a sol·licituds formulades pel Govern, pel

Grup Parlamentari Socialista, pel Grup Parlamentari Popular i amb propostes d'integració a l'ordre pel Grup Parlamentari Esquerra Unida o pel Grup Parlamentari PSM. I açò és el que ha passat i açò és el que hi ha.

Quant a la retirada del nostre punt, que seria tornar entrar en el que ja hem debatut, i no val la pena, simplement és que després de dia 13 començam el període ordinari, període ordinari que es comença seguir exactament el mateix sistema que va imperar, que no imposar, la passada legislatura, exactament el mateix, un plenari per setmana cada dimarts. A més, la passada legislatura ni tan sols duraven tant qualque plenari (...) ni hi havia tants d'assumptes, també les dades comparatives són demolidores.

Per tant, nosaltres, com és obvi, no acceptam cap dels punts proposats a la proposta feta pel Grup Parlamentari Socialista, perquè consideram que no és certa, perquè consideram que s'han fet totes les coses ajustades a legalitat i perquè consideram que el Govern, els grups parlamentaris, siguin els que siguin, tenen tot el dret a sol·licitar quantes sessions i convocatòries creguin convenient i quantes compareixences. I el Parlament, amb un acte parlamentari, és qui decidirà sobre aquestes sol·licituds. Per tots aquests motius, Sr. President, nosaltres votarem en contra d'aquesta proposta.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias, Sr. Presidente. Yo no sé por qué el Sr. Huguet dice que la primera parte de mi intervención era humorística, supongo que vendrá de la palabra humor, pero en el sentido de líquido viscoso y espeso que circula por según que partes del cuerpo humano, porque la corrupción a la que he hecho mención a mí no me hace ninguna gracia. A mí que este gobierno esté asustado y contra las cuerdas y salga pidiendo árnica por los medios de comunicación porque se le esté presionando y estén pidiendo más plenos extraordinarios para tratar determinados asuntos, algunos de ellos bastante turbios, no me parece humorístico, me parece trágico. Me parece normal en la trayectoria de un espía como el que preside el Gobierno, pero me parece trágico, y yo no he hecho ningún chiste, ni ninguna gracia, ni muchísimo menos en todo lo que he expuesto. Es decir que podía haberse ahorrado el comentario por inocuo, desacertado y no quiero seguir con más argumentos.

Respecto al estúpido argumento del cuadro, es un argumento que es propio de una señora como la Sra. Estarás, pues que, pues con sus raptos con el Moët Chandon a veces ignora muy bien el sentido de lo que a veces puede decir no, pero para usted, Sr. Huguet, y más teniendo en cuenta el exquisito comportamiento que yo tuve con usted, es completamente incorrecto que lo diga. Lo que sí le puedo asegurar, no sé si el cuadro es grande o pequeño, por supuesto me parece que el suyo vale mucho más que el mío, y además le diré una cosa: yo no me fuí al Tropicana, no sé si a lo mejor, con la alegría, me hubiera ido algún día o no, pero no me fuí, ¿usted puede decir lo mismo, Sr. Huguet? Y no quiero seguir

por aquí porque sabe que podría seguir y largo y tendido, pero no quiero seguir por aquí, por eso creo que es mejor, y es un consejo no político pero sí amigable, que no vaya a luchar en un barro donde el nivel es suficientemente alto para que no le permita hablar en según que momentos.

Mire, no me vuelvan con la historia de que si en la época del pacto de progreso intervenían miembros del Gobierno en el debate o no, eso dígaselo a los grupos que intervenían pero no me lo diga a mí, en nuestro grupo no intervenía ningún miembro del gobierno en el debate. Usted no puede decir lo mismo, porque en esta legislatura y en ese banco donde está usted sentado, un miembro del gobierno, en el debate del Estatut, vino a dejarlo como un trapo y, en vez de dejarlo hablar a usted, que había llevado todo el debate, se sentó allí un miembro del gobierno, la Sra. Estarás, y le hizo callar y habló ella, y estuvo aquí interviniendo en vez de usted; entonces ¿qué viene a decir, justamente usted, que es uno a los que ha ninguneado un miembro del gobierno? A mí no me ha ninguneado ningún miembro del gobierno, ni me ha quitado mi función y ha dicho hablaré yo en tu lugar, a usted sí, aquí y hace un par de meses. Y es más, quien va a ir a Madrid a defender el Estatuto es un miembro del gobierno en vez de un diputado, también es diputado, efectivamente, también lo es, pero irá un miembro del gobierno, en vez de ir usted que es quien debería de haber ido. Yo, en su lugar, no lo hubiera tolerado, usted sabrá; pero que me venga a decir ahora que si en la época del pacto intervenían miembros del gobierno en lugar de no sé qué, por favor, es que el barro le llega, no quiera hablar porque se va a atragantar, no quiera hablar.

Sobre los plenos extraordinarios no me haga retórica con lo que es legal o lo que no es legal, todas las estafas, o la mayor parte de las estafas, lo he dicho aquí muchas veces, son legales; ¿por qué?, porque se cuidan las formas; y la estafa consiste precisamente en que, bajo una apariencia de legalidad, se está metiendo una cosa ilegal, por eso el caso de la estafa es un asunto delictivo, pero si no hay apariencia de legalidad es una estafa. Siempre se precisa de apariencia de legalidad para fraude, si no no es fraude, es otra cosa. Ustedes, efectivamente que han hecho una cierta apariencia de legalidad, por apoyarse en las normas que muchas que sí que les dan amparo, muchas veces en las votaciones tienen derecho a ejercer, tienen la posibilidad legal de ejercer el derecho como lo han ejercido, entendemos probablemente que de forma abusiva, pero de forma abusiva ilegal, y otras veces han hecho que se interpretara la ley como les ha ido bien. No le quiero recordar incidentes, que una semana antes de que tuviéramos un dictamen ya sabíamos cómo iba a ser, iba a ser por unanimidad, una semana antes de que tuviéramos un dictamen. Es decir que no venga con historias de legalidad y cosas así cuando aquí lo que estamos tratando es que se han utilizado las instituciones, a veces la ley, otras veces la interpretación de la ley para buscar resultados prohibidos por la norma, como es hacer en un trámite extraordinaria en un mes lo mismo que han hecho en toda la legislatura; ¿usted ha visto, conoce, es que ya no le digo democracia, sino incluso dictadura en la que haya pasado eso que en cuatro años se haya pretendido hacer 18 leyes en período ordinario y otras 18 en período extraordinario? Dígame, le acepto hasta Paraguay en época de dictadura, le acepto lo que usted me diga, el país sudamericano que me diga en época de dictadura a ver si han hecho lo que ha hecho es

espía en esta legislatura aquí en Baleares; no lo va a encontrar. O sea, lo que ustedes han hecho ha sido forzar las normas y la interpretación de las normas para hacer en período extraordinario lo mismo que han hecho en ordinario, y no me diga que eso no es un fraude; ¿para qué existe el período ordinario?, para hacer leyes; ¿Y el extraordinario?, para hacer aquello a lo que uno no ha podido llegar. Pero es que resulta que aquello a lo que uno no ha podido llegar es tan grande y tan pesado como aquello a lo que sí ha podido llegar, 18 a 18. No se aguanta la comparación.

Mire, han hecho el ridículo, y han hecho el ridículo, además, por falta de talante democrático; ustedes lo que tenían que haber al principio de este período de sesiones es lo siguiente: si consideraban que había leyes que eran urgentes, haber hablado con la oposición, haber hablado con los otros grupos parlamentarios, y hubiéramos podido llegar a acuerdos para que determinadas leyes se agilizaran y tuvieran un tratamiento cuanto antes. Podíamos haberlo hecho, ¿por qué ni siquiera buscaron un acuerdo? Por la forma y por el fondo, por el fondo también han hecho el ridículo, porque no sólo ya por lo que han conseguido aprobar al final, sino también porque cuando están rechazando, como han empezado ahora a rechazar las iniciativas de la oposición, las están rechazando sin ningún argumento, no he oído ningún argumento por el cual se me diga que no es conveniente, que rechazan el pleno extraordinario que hemos pedido porque no es conveniente que se debate sobre la gratuidad de los libros de texto, no he oído ningún argumento sobre el fondo, y si lo hay que se me diga, no se me dirá.

Por eso digo, y con esto concluyo ya, Sr. Presidente, es correcto que condenemos por antidemocrático nuestro cinismo, no se nos amparen en cuestiones de legalidad formal, la legalidad formal y su interpretación se han utilizado para forzar un período de sesiones en el que han hecho doblemente el ridículo, a nivel formal y a nivel de fondo, a nivel formal porque no han conseguido aprobar más que un par de leyes, nada más, y a nivel de fondo porque este período ha servido para ver también todas las miserias de este gobierno, la incapacidad y el pánico a la transparencia.

Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENTE:

Sí, Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí, moltes gràcies. Deman un torn de rèplica perquè hi ha hagut al·lusions directes a la meva persona i a la meva honorabilitat, i crec que el Reglament m'empara, no tenc cap inconvenient, Sr. President, que aquest debat el tanca el portaveu del Grup Parlamentari Socialista, només faltaria, però crec que tenc dret, i a més que hi ha persones presents i mitjans de comunicació, a tenir un torn per almenys deixar la meva versió a bon lloc, agradi o no agradi.

EL SR. PRESIDENTE:

Sr. Huguet, li don tres minuts i tancarà el Sr. Diéguez.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Perfecte, seré molt breu. No utilitzaré el to aquest tan agressiu o alt de veu del Sr. Diéguez. Sr. Diéguez, si a la primera intervenció jo he pogut ofendre la seva persona o la seva honorabilitat, li deman disculpes, no era la meva intenció, però, per favor, si vostè vol atacar la meva persona s'ajusti als fets. I els fets és que nosaltres vam obeir a una invitació del Govern de Cuba i hi va ser present no el Sr. Huguet, tota la Mesa del Parlament, conjuntament amb els acompanyants, de la mateixa manera que la invitació que li va fer el Govern de Cuba, que nosaltres no vam ser motiu de diaris ni aquestes coses, quan el Sr. Felipe González va anar a Tropicana. No era el Sr. Huguet, era tota la Mesa del Parlament, inclòs el personal que acompanyava, a invitació de la visita oficial que es va fer a Cuba. Simplement volia aclarir açò.

I si té altres camins a seguir, no tenguí por, Sr. Diéguez, els segueixi, perquè jo personalment, essent president del Parlament, també els vaig seguir, quan es va posar en dubte la meva honorabilitat, i crec que pos de testimoni el Sr. Grosske, li vaig mostrar l'escrit que jo personalment vaig dirigir al Tribunal Superior de Justícia, amb tota la documentació, jo, personalment, que no tenia cap obligació, perquè dirimís si hi havia cap irregularitat. I em vaig comprometre amb el Sr. Grosske que si en descobria qualcuna el Tribunal Superior de Justícia, no duraria ni vint-i-quatre hores. I com que el que dic està escrit, açò és així. I hi ha un acte del Tribunal Superior de Justícia que diu que no solament no hi ha cap irregularitat, que si es volgués privar de les dietes de pernocta al Sr. Joan Huguet seria vulnerar un principi constitucional per poder exercir el seu càrrec, miri si me'l sé de memòria. Aquesta és la realitat, Sr. Diéguez.

Lament molt que una expressió que no tenia més importància de la que tenia i de la qual jo li deman disculpes si l'he pogut ofendre, vostè hagi hagut d'utilitzar un recurs que, a més a més el coneix, i sobretot amb el *fairplay* que sempre hem tingut en aquest Parlament amb aquest assumpte, perquè jo puc posar aquests papers damunt la taula, un president de Parlament, de nom Joan Huguet, en el moment en què s'alça, fa tots els informes i va ell personalment al Tribunal Superior de Justícia per si hi havia qualque irregularitat. Cap ni una, el contrari; i en el *Diari de Sessions* hi ha reconeixement del portaveu d'Esquerra Unida que es va fer això així i es va acabar. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENTE:

Gràcies, Sr. Huguet. Sr. Diéguez, si vol intervenir.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, solamente un minuto, Sr. Presidente, para indicar que no había dicho yo nada con respecto a ninguna dieta o incidente, que sí que conocía, etcétera, pero lo que quería significar, ...

(Remor de veus)

..., no había hecho ninguna mención a ese incidente, lo que sí quería ponerle de evidencia al Sr. Huguet, y creo que lo ha podido advertir con el tipo de debate que ha provocado, es que

ese tipo de debate es un debate, digámoslo así, que aporta realmente muy poco y que debe procurar abandonar las líneas que marca la Sra. Estarás, porque las líneas que marca la Sra. Estarás llevan a cosas como ésta, llevan exactamente a circunstancias de estas características. Entonces lo que pasa, lo que sucede es que a veces para que alguien se dé cuenta hay que ponerle un ejemplo claro delante para que sea patente y ostensible y se vea que no se va a ningún lugar con este tipo de cosas.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Huguet, per favor.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Ahora, que si se quiere que estos sean los debates por mí no hay ningún inconveniente, yo si lo he dicho al Sr. Rodríguez, que le puedo asegurar que es más rocoso que usted, que marque el terreno de juego, que en el que quiera jugaremos, en el que quiera, se lo he dicho mil veces a él, que si quiere jugar en este terreno jugamos, y si jugamos en barro, jugamos en barro, y si jugamos en césped natural, césped natural, si quiere césped artificial, en el que quiera, y en el que quiera jugaremos, me da igual uno que otro. Por eso digo, pongan ustedes el terreno de juego y en el que pongan me encontrarán en el que quieran, me da absolutamente lo mismo. Por eso le digo que no creo, por eso me ha sorprendido que el (...) se metiera con este tipo de tonterías, porque no lo había hecho hasta el momento, pero que si alguien va, siempre me tendrán delante, sin ningún problema, no tengo ningún miedo a ningún debate en absoluto, a ninguno, ni aquí, ni fuera, ni en ningún sitio. Tal vez sea por eso por lo que no me invitan en IB3.

Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Senyores... Sr. Huguet, per favor.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Només he fet una petició de si rectificava l'expressió, que digués que va ser la Mesa del Parlament que hi va assistir, no un tot sol, imputant com, deixant l'ombra de dubte.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Pitgi.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Yo sólo he dicho que aquí ha ido él, la lista de acompañantes la ignoro. Pero si quiere hacer constar la lista de acompañantes no tengo ningún inconveniente en que haga constar la lista de acompañantes, pero que solamente había dicho que había ido y que yo no había ido, y tanto una cosa como la otra es cierta.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, aclarit aquest tema, senyores i senyors diputats, vots a favor?

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Vots a favor, 7.

EL SR. PRESIDENT:

Vots en contra?

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Vots en contra, 9.

EL SR. PRESIDENT:

Abstencions?

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Una abstenció.

VII. Debat i votació de la Proposició no de llei RGE Núm. 6933/06, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a transport escolar.

EL SR. PRESIDENT:

Finalment, debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 6933/06, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a transport escolar. Per defensar la proposició no de llei té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, tots coneixement les dificultats pressupostàries del Govern de les Illes Balears i molt específicament en un tema com és l'educació, primer perquè tenim una insuficiència financera de caràcter general, però sobretot perquè també hem tengut, contràriament amb el que ha passat amb la mitjana de l'Estat espanyol, una vertadera explosió demogràfica que ha provocat un increment de la població escolar. Aleshores, presentam aquesta proposició no de llei amb l'experiència de no haver pogut donar-li suport el temps que governàvem i conscients de les dificultats pressupostàries de la Conselleria d'Educació i Cultura.

Aleshores, amb aquestes dificultats pressupostàries, aquí hi ha una prioritat bàsica i és donar cobertura a tot l'ensenyament obligatori. Una vegada fet això, i si hi ha disponibilitats pressupostàries, és quan s'han de determinar unes prioritats que, al nostre entendre, han de tendir a afavorir la igualtat d'oportunitats de tots els al·lots.

El transport escolar està subvencionat a les etapes obligatòries, però no així a les postobligatòries, com és el batxillerat o la formació professional, i no ho ha estat mai. Però en aquest curs es dona una situació i és que per primera vegada el Govern de les Illes Balears subvenciona la construcció de

centres concertats i no només subvenciona la construcció de centres concertats, que això és donar una subvenció a una empresa, subvencionar la iniciativa privada, sinó que ha incrementat els concerts ofertant places de concertada allà on hi ha instituts públics en vacants disponibles. Aleshores és quan ens trobam clarament amb una consignació pressupostària en un tema que al nostre entendre té altres prioritats, com per exemple seria subvencionar el transport escolar per assistir a instituts de batxillerat o de formació professional.

Hem de pensar que hi ha molts municipis de les Illes Balears que no tenen institut, ni de batxillerat ni de formació professional, i els pares s'han de fer càrrec del transport escolar dels seus fills, amb el greuge que no existeix en la majoria de casos un transport públic que permeti als alumnes assistir amb transport públic a l'institut, sinó que, en molts casos, s'ha de contractar un transport privat, ja sigui autocar, ja sigui taxis o amb vehicle privat s'ha de produir aquest desplaçament. Aleshores entenem que això és prioritari: abans que subvencionar centres concertats i abans d'ampliar els concerts allà on hi ha existència de places a la pública, hi ha aquesta prioritat, la igualtat d'oportunitat de tots els alumnes i les famílies.

I és des d'aquest punt de vista que proposam que la conselleria habiliti el crèdit per subvencionar aquestes situacions, que són conegudes; que simplement un funcionari de la conselleria a través del sistema informàtic sap perfectament a cada municipi quants alumnes s'han de desplaçar a l'institut de batxillerat o de formació professional, i per tant, amb vint-i-quatre hores es pot saber quina quantitat requeriria aquesta acció. Des d'aquest punt de vista, per tant proposam instar el Govern a subvencionar el transport escolar de l'alumnat que s'ha de desplaçar de la seva localitat per poder realitzar estudis de batxiller o de formació professional.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sampol. Sr. Nadal, si vol intervenir, pel Grup Parlamentari Mixt.

EL SR. NADAL I BUADES:

Moltes gràcies, Sr. President. Només per anunciar, en nom d'Unió Mallorquina, que donarem suport a aquesta proposta presentada pel Partit Socialista de Mallorca, perquè pensam que és molt important incrementar el finançament necessari per a aquest transport escolar. Per ventura no compartim l'argumentació del proponent d'aquesta proposició no de llei, en el sentit que no només és necessari incrementar el finançament per poder pagar aquest transport escolar, que és molt necessari avui a la nostra illa, sinó que, a més, també és necessari que tots els alumnes puguin triar el centre escolar i que s'ajudi als centres concertats que tenguin aquest finançament.

Jo crec que, des d'Unió Mallorquina pensam que el problema fonamental és un problema de finançament, en general, de la nostra comunitat autònoma, és un problema que venim pintant els ciutadans de les illes des de fa molt temps, i

que si el nou Estatut d'Autonomia que està en tramitació en el Congrés dels Diputats s'aprova, per ventura, aquest dèficit es podrà solucionar i es podran dur endavant no només un tema sinó també els altres. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Nadal. Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President. Per donar suport, en nom del Grup Esquerra Unida i Els Verds, a aquesta proposició no de llei presentada pel PSM-Entesa Nacionalista, jo senzillament no afegiré cap argument als utilitzats pel diputat Sr. Sampol perquè crec que sense cap dubte ha estat explícit i clar en l'argumentació. Jo crec que és una proposta tan raonable que confio que es voti favorablement, per unanimitat, a aquesta comissió, perquè sinó hauríem d'entendre que el problema que realment existeix a aquesta comunitat no és solament el que ha referit el Sr. Nadal, de finançament, que sense cap dubte ho és, tenim un greu problema de finançament, sinó que a l'hora de fer política es tria una cosa o una altra, i evidentment estic absolutament convençut que la despesa que suposaria acomplir aquesta proposició no de llei és molt manco que el que s'ha subvencionat a l'educació privada durant aquesta legislatura, i no diguem si és molt manco a l'endeutament en infraestructures o en altres coses.

Per tant, senzillament és: apostam seriosament per l'educació o solament apostam de paraula.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rosselló. Pel Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Alberdi té la paraula.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, Sr. President. Intentaré ser breu, en primer lloc dir que el nostre grup comparteix completament la idea bàsica que fonamenta la proposta del PSM i per tant, donarem suport la seva proposició no de llei.

En realitat el tema que debatem avui posa de manifest dues de les mancances més grosses que té la política educativa del Partit Popular. En primer lloc és la manca d'interès per solucionar realment les desigualtats, la manca d'equitat que hi ha en el sistema educatiu, i en segon terme posa de manifest allò que hem vingut denominant la perversió de les inversions. Ja n'hem parlat aquí, no insistiré, aquí s'han dit les dues més paleses, finançar aules a la iniciativa privada, a escoles privades, i concertar places de batxillerat quan nosaltres hem de tancar línies de batxillerat, per no parlar d'aquest gravíssim incompliment que significa no finançar els llibres de text tal com s'havia compromès el Partit Popular.

O sigui, nosaltres invertim, i quan dic perversió de les inversions, és que aquesta conselleria d'educació, aquest

govern, inverteix en coses que no es necessiten i deixa d'invertir en coses que són evidentment necessàries, i una d'elles, per descomptat, és aquesta que recull amb la seva proposta el PSM. Ja ho ha dit el Sr. Sampol, jo no vull repetir-ho, però es tracta d'assegurar que aquells joves que no disposen de centres educatius de batxillerat i formació professional prop de casa seva tinguin ajudes perquè això no es converteixi en un obstacle que vingui a agreujar encara més aquesta situació de dolentíssims indicadors educatius que tenim, no solament a l'ensenyament obligatori sinó també al post obligatori.

Un greu problema que té la nostra comunitat que compromet el seu futur seriosament, és precisament el baix nivell d'alumnes que segueixen els estudis després d'acabar l'educació obligatòria, però no solament això, sinó que els que els acaben, o sigui, els que acaben l'educació obligatòria i comencen la post obligatòria, resulta ser que, a més que són números minsos, tenen molts problemes gravíssims de fracàs escolar i d'abandonament prematur. No vull insistir sobre això, però a nosaltres ens sembla que és un problema de molta gravetat, i ens sembla que si es volen canviar les coses s'han de fer moltes actuacions. Moltes actuacions que promoguin la igualtat d'oportunitats i la qualitat del sistema educatiu, a fi d'aconseguir que un alt nombre d'alumnes segueixen estudiant després de l'ensenyament obligatori.

Aconseguir això serà fruit de moltes actuacions, per descomptat. Però les primeres han de ser encaminades a promoure aquesta igualtat d'oportunitats fent desaparèixer el que són obstacles i són obstacles evidents i no tenir transport escolar és un dels obstacles. Sens dubte aquesta proposta del PSM ve a donar un bon exemple del que és invertir adequadament i no perdre el temps en inversions que només fan coses partidistes pel Partit Popular.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Alberdi. Pel Grup Parlamentari Popular, la Sra. López.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Moltes gràcies, Sr. President. Srs. Diputats, estam davant una proposició no de llei que, li he de ser sincera, tant el Grup Parlamentari Popular com el conseller d'Educació i en extensió el Govern de les Illes Balears, cregui que la votaríem a favor si no fos perquè ara per ara no pot ser una prioritat, ara per ara, no hi ha cap norma que obligui al transport escolar a l'ensenyança post obligatòria, però sí que tindrà l'obligació d'acomplir i té l'obligació d'acomplir dins el 2007-2008 tota la normativa tant autonòmica com del Govern Central. Tenguin en compte que, per exemple, per poder pagar la persona que ha de fer d'acompanyant, cosa que ara quedarà regulada, només els cost d'aquesta persona que haurà d'anar a qualsevol transport escolar, és de, més o manco, 1.700.000 euros, només per a aquesta persona i ja es té previst dur-ho endavant.

Ara bé, com els deia, des de la Conselleria d'Educació es convoquen unes subvencions d'ajudes individualitzades per als alumnes que cursen estudis als centres docents públics no universitaris, per tant, de qualque manera cada any ja es fa un tipus d'ajudes per a aquelles persones que no tenen els mitjans

necessaris. Així i tot, com deia al principi, tant el Grup Popular com el Govern, veuen que realment és una càrrega econòmica com bé diu la proposició no de llei per a les famílies, ja que a vegades és difícil poder compaginar la utilització del transport públic regular amb els horaris dels instituts, és per això que proposaria una transacció, si vostès l'acceptessin, a aquesta proposició no de llei que consta de dos punts, que els passaré ara.

Aquesta transacció consta de dos punts, com veuran. Hi ha un primer punt que insta a fer un estudi en relació amb la subvenció del transport escolar de l'alumnat que s'ha de desplaçar de localitat per poder realitzar els seus estudis de batxiller i formació professional, però afegiríem fer-ho extensiu també a l'ensenyament infantil, perquè creiem que l'ensenyament infantil també té dret a aquest transport escolar que ara per ara no està del tot subvencionat. També un segon punt, però que crec que és important, encara que sembli senzill, aquest segon punt insta, també el Govern de les Illes Balears, que un cop estigui realitzat l'esmentat estudi, dugui a terme les recomanacions, per tant, de qualque manera fa que es contempli aquest transport escolar.

M'agradaria o ens agradaria que acceptessin aquesta transacció i així nosaltres votaríem aquesta proposició no de llei a favor. Aquí s'ha argumentat, diuen del fet de subvencionar la construcció del centres escolars, jo els he de recordar que qui governa és qui ha d'establir les seves línies, nosaltres hem apostat per una línia, hem apostat per aquesta, i vostès aposten per la que varen apostar en el seu moment, però sí dir, que per als centres concertats, més o manco, s'ha subvencionat devers un milió d'euros, per a les escoles públiques més de 200 milions d'euros, vull dir que també tenim molt clar que s'ha de potenciar, també no, és que s'ha de potenciar i s'ha de fer tot allò que té relació amb l'escola pública.

També dir que és ver que a tal vegada l'Estatut seria una manera de poder resoldre aquesta problemàtica que tenim amb el tema de les transferències, fins i tot pot augmentar. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra Diputada. Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sí, gràcies, Sr. President. Efectivament la portaveu del Partit Popular ha parlat clarament de prioritats i m'ha dit que qui governa estableix les seves prioritats i és així, és així. Aleshores, des d'aquesta afirmació, constatam que per al govern del Partit Popular és prioritari subvencionar places de concertada encara que hi hagi vacants a la zona o al municipi d'ensenyament públic, als instituts públics, i fins i tot és prioritari subvencionar la construcció de noves aules dins la concertada tenint en compte les grans necessitats que també tenim a la pública, aleshores això sí que es constata i llavors els ciutadans són els que jutgen si s'apliquen correctament les prioritats.

Ara, jo ja he dit a la meua primera intervenció que determinar el nombre d'alumnes que es podrien acollir a aquestes ajudes és molt senzill, és a dir, avui la Conselleria d'Educació té un programa informàtic que en un matí un funcionari pot saber exactament el nombre d'alumnes que es desplacen fora del municipi per cada institut, és a dir, això ja es coneix, i aleshores només es tracta de consignar la partida que es pugui i establir uns criteris, tal vegada incentivant les famílies més necessitades i si no es pot arribar al cent per cent, com a mínim arribar a una quantitat. Però, insistesc, conèixer el nombre d'alumnes que es desplacen, d'això la conselleria en té coneixement perquè està en el programa informàtic de la conselleria i de cada institut; determinar el cost és relativament senzill i del que es tracta és d'habilitar una partida pressupostària.

La intenció d'aquesta proposició no de llei, que es du a la Diputació Permanent i no es presenta a collint-se al període ordinari, és perquè la nostra intenció és que s'apliqui abans del començament del curs escolar, per això la duim a la Diputació Permanent, i no esperam el període de sessions que comença d'aquí a deu dies pràcticament. I és des d'aquest punt de vista, tot i agraint-li l'esforç que ha fet per intentar arribar a un consens, que no podem acceptar aquesta transacció perquè la nostra intenció ve donada per la urgència del començament del curs escolar. En tot cas, el conseller tindrà coneixement d'aquest debat, supòs, i si canvia les seves prioritats i troba disponibilitats pressupostàries ja habilitarà la partida per fer-ho. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sampol. Conclòs el debat procedirem a la votació.

Vots a favor?

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Vots a favor, 8.

EL SR. PRESIDENT:

Vots en contra?

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Vots en contra, 9.

EL SR. PRESIDENT:

Així, senyores i senyors diputats, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma